

urodził się 19 sierpnia 1893r w Warszawie. Dziecinstwo spędził jednak w Łowiczu, gdzie uczeszczał do szkoły. Do Warszawy powrócił w 1905r i tu ukończył szkołę srednią i wyższą. Studiował ekonomię na Wyższych Kursach Handlowych im. Augusta Zielińskiego. Podczas studiów związał się z ruchem strzeleckim. W okresie I wojny światowej służył w Legionach Polskich, należał także do Polskiej Organizacji Wojskowej.

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości zaangażował się czynnie w życie publiczne, pełniąc służbę w administracji rządowej. W latach 1929- 1932 był wiceministrem skarbu w rządzie Aleksandra Prystora. W sierpniu 1934r został komisarycznym prezydentem Warszawy. Podczas sprawowania tej funkcji przyświecała mu idea uczynienia ze stolicy miasta pięknego - „Paryża Północy”. Przygotował i realizował wieloletni program rozwoju Warszawy. Dbał o estetykę miasta.

Przez mieszkańców Warszawy stawiany był za wzór służby publicznej.

Pamiętnego września 1939r prezydent Warszawy Stefan Starzyński nie opuscił Kraju, jak uczyniło to wielu wysokich rangą urzędników państwowych. Pozostał w Warszawie stając się współorganizatorem obrony miasta przed inwazją niemiecką. Jego przemówienia, nadawane przez radio podczas oblężenia Warszawy podnosiły mieszkańców miasta na duchu. Pamiętne stało się zwlaszcza jego ostatnie przemówienie, w którym mówił o wielkości Warszawy podczas września 1939r.

26 października 1939r prezydent Warszawy Stefan Starzynski został zabrany ze swego gabinetu na ratuszu przez funkcjonariuszy gestapo i osadzony na Pawiaku. Przebywał tam do świąt Bożego Narodzenia. W przeddzień swiąt został z Pawiaka wywieziony. Od tej pory wszelki ślad po prezydencie zaginał. Należy sądzić, że został rozstrzelany w Palmirach, w jednej z egzekucji, przeprowadzanych wówczas „tak, aby nic nie dotarło do publicznej wiadomości”.

Oprac. Maria Wardzyńska